

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/89/EU IRÁNYELVE

(2014. július 23.)

a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, 100. cikke (2) bekezdésére, 192. cikkének (1) bekezdésére és 194. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A fokozott és gyorsan növekvő igény, mely a tengeri térségek különféle célú hasznosítására irányul – ideértve a megújuló forrásokból származó energiát alkalmazó létesítmények telepítését, az olaj- és gázfeltárást és -kiaknázást, a tengeri hajózást és halászati tevékenységeket, az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség megőrzését, a nyersanyagok kitermelését, az idegenforgalmat, az akvakultúra-létesítmények üzemeltetését és a tenger alatti kulturális örökséget –, akárcsak a tengerparti erőforrásokra nehezedő többféle nyomás, integrált tervezési és irányítási megközelítést igényel.
- (2) Ilyen óceángazdálkodási és tengeri irányítási megközelítés kidolgozására került sor az Európai Unió integrált tengerpolitikája (integrált tengerpolitika) keretében, melynek környezetvédelmi pillérét a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ jelenti. Az integrált tengerpolitika célja – a 2008/56/EK irányelvben meghatározottaknak megfelelően a jó környezeti állapot elérésével párhuzamosan – a tengerek és óceánok fenntartható fejlődésének elősegítése, valamint koordinált, koherens és átlátható döntéshozatali rendszer kialakítása az Unió azon ágazati politikái tekintetében, amelyek – többek között a tengermedencékre vonatkozó stratégiák vagy makroregionális stratégiák révén – hatással vannak az óceánokra, tengerekre, szigetekre, a tengerparti és a legkülső régiókra, valamint a tengeri ágazatokra.
- (3) Az integrált tengerpolitika a tengeri területrendezést horizontális szakpolitikai eszközként határozza meg, melynek segítségével a hatóságok és az érdekeltet koordinált, integrált és határokon átnyúló megközelítési módot alkalmazhatnak. Az ökoszisztéma-alapú megközelítés hozzá fog járulni a tengeri és partiövezet-gazdaság fenntartható fejlődésének és növekedésének, valamint a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható használatának előmozdításához.

⁽¹⁾ HL L 341., 2013.11.21., 67. o.

⁽²⁾ HL L 356., 2013.12.5., 124. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. július 23-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 2008/56/EK irányelve a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

- (4) A tengeri területrendezés támogatja és elősegíti az Európai Tanács 2010. június 17-i következtetéseiben jóváhagyott „Európa 2020: A foglalkoztatást és növekedést célzó új európai stratégia” (Európa 2020 stratégia) megvalósítását, amelynek célja a foglalkoztatás, a termelékenység és társadalmi kohézió magas szintjének elérése, ideértve a versenyképesebb, erőforrás-hatékonyabb és zöldebb gazdaság felé tett lépéseket is. Az Európa 2020 stratégia végrehajtásában kulcsszerepet játszó tengerparti és tengeri ágazatokban jelentős lehetőségek rejlenek a fenntartható növekedés tekintetében.
- (5) A Bizottság „Kék növekedés: A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című közleményében számba veszi azokat a folyamatban lévő uniós kezdeményezéseket, amelyek az Európa 2020 stratégia végrehajtását szolgálják, számba vesz továbbá egy sor olyan tevékenységet, amelyekre a jövőben a kék növekedéssel kapcsolatos kezdeményezések összpontosíthatnak, és amelyeket tengeri területrendezésen keresztül nyújtott nagyobb fokú befektetői bizalom és kiszámíthatóság révén megfelelőképpen támogathatnak.
- (6) Az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ támogatta és előmozdította a tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás végrehajtását. Az európai strukturális és beruházási alapok, többek között az Európai Tengerügyi és Halászati Alap ⁽²⁾ lehetőséget nyújt ezen irányelv 2014 és 2020 közötti végrehajtásának támogatására.
- (7) Az Egyesült Nemzetek 1982. évi Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) preambulumban rámutat arra, hogy az óceáni térségek használatával összefüggő ügyek szorosan összefonódnak egymással, ezért egységes egészként kell tekinteni őket. Az óceáni térségekkel kapcsolatos tervezés a Tengerjogi Egyezményben foglalt kötelezettségek és az abban biztosított jogok alkalmazásának logikus továbbvitele és szerkezetbe foglalása, egyszersmind a tagállamok segítségének gyakorlati eszköze is kötelezettségeik teljesítése terén.
- (8) A felhasználási módok fenntartható összehangoltságának, valamint adott esetben a tengeri térségek releváns felhasználási módok közötti arányos felosztásának előmozdítása érdekében ki kell alakítani egy olyan keretet, amely magában foglalja legalább a tagállamok által kidolgozott és végrehajtott tengeri területrendezést és az ennek eredményeként létrejött terveket.
- (9) A tengeri területrendezés hozzájárul a tengeri tevékenységek hatékony irányításához, valamint a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható használatához egy következetes, átlátható, fenntartható és igazolt tényeken alapuló döntéshozatali keret kialakítása révén. E célok elérése érdekében ennek az irányelvnek a tengeri területrendezési folyamat és az ennek eredményeként létrejött tengeri területrendezési terv vagy tervek kialakítására irányuló kötelezettségeket kell megállapítania; e területrendezési folyamatnak figyelembe kell vennie a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat, és elő kell mozdítania a tagállamok közötti együttműködést. Az energia, a közlekedés, a halászat és a környezetvédelem területén meglévő uniós vívmányok sérelme nélkül ez az irányelv nem támaszt új kötelezettségeket, nevezetesen a tagállamok azzal kapcsolatos konkrét választásait illetően, hogy hogyan folytatják az ágazati politikákat ezeken a területeken, ezzel szemben inkább arra irányul, hogy a tervezési folyamaton keresztül hozzájáruljon e szakpolitikákhoz.
- (10) A következetesség és jogi egyértelműség érdekében a tengeri területrendezés földrajzi hatályát a meglévő uniós jogi eszközökkel és a nemzetközi tengerjoggal, különösen az UNCLOS-szal összhangban kell meghatározni. A tagállamok tengeri határokkal és joghatósággal kapcsolatos hatásköreit ez az irányelv nem befolyásolja.
- (11) Miközben helyénvaló, hogy az Unió meghatározza a tengeri területrendezés kereteit, a tagállamok továbbra is felelősek és illetékesek tengervízeik tekintetében az ilyen tervek formátumának és tartalmának kialakításáért és meghatározásáért, ideértve az intézményi rendelkezéseket és adott esetben a tengeri térség különböző ágazati tevékenységek és felhasználási módok közötti arányos elosztását is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 30-i 1255/2011/EU rendelete az integrált tengerpolitika továbbfejlesztését támogató program létrehozásáról (HL L 321., 2011.12.5., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 508/2014/EU rendelete az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

- (12) Az arányosság és a szubszidiaritás elvének való megfelelés, valamint a járulékos adminisztratív terhek minimalizálása érdekében ezen irányelv átültetésének és végrehajtásának a lehető legnagyobb mértékben a meglévő nemzeti, regionális és helyi szabályokon és mechanizmusokon, többek között a 2002/413/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásban ⁽¹⁾ és a 2010/631/EU tanácsi határozatban ⁽²⁾ meghatározottakon kell alapulnia.
- (13) A tengervizek ökoszisztémái és erőforrásai jelentős terhelésnek vannak kitéve. Az emberi tevékenység, de az éghajlatváltozás hatásai, a természeti veszélyek, a partvonalra ható erők, mint például az erózió és feltöltődés is komoly hatással járhatnak mind a tengerpart gazdasági fejlődésére és növekedésére, mind a tengeri ökoszisztémákra nézve, és a környezeti állapot romlásához, a biodiverzitás csökkenéséhez, valamint az ökoszisztéma-szolgáltatások minőségének romlásához vezethetnek. A tengeri területrendezési tervek megalkotása során kellő figyelmet kell szentelni e különféle terheléseknek. Ha az egészséges tengeri ökoszisztémákat és a hozzájuk kapcsolódó számos szolgáltatást a tervezési döntések tartalmazzák, az jelentős előnyöket fog kínálni az élelmiszer-termelésben, a rekreációs és idegenforgalmi ágazatban, az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésében és az azokhoz való alkalmazkodásban, a partvonalra ható erők megfékezésében és a katasztrófamegelőzésben.
- (14) A tengeri gazdaság fenntartható növekedésének, a tengeri területek fenntartható fejlődésének és a tengeri erőforrások fenntartható használatának előmozdítása érdekében a tengeri területrendezésnek a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében említett ökoszisztéma-alapú szemléletet kell alkalmaznia annak érdekében, hogy biztosítsa a különféle tevékenységek által okozott kollektív terhelésnek a jó környezeti állapot elérésével összeegyeztethető szintjét és azt, hogy a tengeri ökoszisztémáknak az emberi tevékenység által előidézett változásokra való reagálóképessége ne sérüljön, egyszersmind hozzájárulva a tengeri javak és szolgáltatások a jelen és a jövő nemzedékek általi fenntartható használatához. Az ökoszisztéma-alapú megközelítést továbbá oly módon kell alkalmazni, hogy az igazodjon a különleges ökoszisztémákhoz és a különböző tengeri régiók egyéb sajátosságaihoz és figyelembe vegye a regionális tengeri egyezmények keretében zajló munkát a meglévő ismeretekre és tapasztalatokra alapozva. A megközelítés lehetővé teszi az alkalmazkodó irányítás alkalmazását is, ami a felgyülemlett tapasztalatok és ismeretek fényében biztosítja a finomhangolást és a továbbfejlesztést, figyelembe véve a tenger-medence szintjén rendelkezésre álló adatok és információk hozzáférhetőségét a megközelítés alkalmazása érdekében. A tagállamoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikke (2) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venniük az elővigyázatosság és a megelőzés elvét.
- (15) A tengeri területrendezés hozzá fog járulni többek között a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾, a 2371/2002/EK tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾, a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁵⁾, a 92/43/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁶⁾, a 884/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽⁷⁾, a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁸⁾, a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglalt célok megvalósításához, emlékeztetve az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című, 2011. május 3-i, „Az erőforrás-hatékony Európa megteremtésének ütemterve” című, 2011. szeptember 20-i, „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia” című, 2013. április 16-i és „A 2018-ig terjedő időszakra az Európai Unió tengeri szállítási politikájára vonatkozó javaslatok és stratégiai célkitűzések” című, 2009. január 21-i bizottsági közleményre, továbbá adott esetben hozzá fog járulni az Unió regionális politikája – köztük a tengermedencékre vonatkozó és a makroregionális stratégia – céljainak megvalósításához is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. május 30-i 2002/413/EK ajánlása az európai integrált partiövezet-irányítás végrehajtásáról (HL L 148., 2002.6.6., 24. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2010. szeptember 13-i 2010/631/EU határozata a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének védelméről szóló egyezményhez csatolt, a mediterrán térség tengerparti övezetének integrált kezeléséről szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 279., 2010.10.23., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/28/EK irányelve a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendelete a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 30-i 2009/147/EK irányelve a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 884/2004/EK határozata a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló, 1692/96/EK határozat módosításáról (HL L 167., 2004.4.30., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

- (16) A tengeri és tengerparti tevékenységek gyakran szorosan összefonódnak egymással. A tengeri térség fenntartható használatának előmozdítása érdekében a tengeri területrendezésnek figyelembe kell vennie a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat. Éppen ezért a tengeri területrendezés rendkívül hasznos szerepet játszhat a tengeren végzett emberi tevékenységek fenntartható és integrált gazdálkodásával, az élővilág megóvásával, a tengerparti ökoszisztémák sérülékenységével, az erózióval, valamint a társadalmi és gazdasági tényezőkkel kapcsolatos irányvonal meghatározásában. A tengeri területrendezésnek törekednie kell néhány tengerparti felhasználási mód vagy tevékenység, illetve az ezekből eredő hatások tengeri dimenziójának integrálására, és végül lehetővé kell tennie egy integrált és stratégiai szemlélet létrejöttét.
- (17) E keretirányelv nem sérti a tagállamok város- és területrendezésre vonatkozó hatáskörét, ideértve a szárazföldi és tengerparti övezetek használatának tervezésére alkalmazott területrendezési és szárazföldi területrendezési rendszereket. Ha a tagállamok a szárazföldi területrendezést kiterjesztik a parti tengervizekre vagy azok egy részére, ezen irányelvet azokra nem kell alkalmazni.
- (18) A tengeri területrendezésnek magában kell foglalnia a probléma- és lehetőséghatározás, információgyűjtés, tervezés, döntéshozatal, végrehajtás, felülvizsgálat vagy frissítés és a végrehajtásra vonatkozó nyomon követés teljes folyamatát, kellőképpen figyelembe véve a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat, továbbá a rendelkezésre álló legjobb ismereteket. Hasznosítani kell továbbá a meglévő és leendő jogszabályokban, köztük a 2010/477/EU bizottsági határozatban ⁽¹⁾ és „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” elnevezésű bizottsági kezdeményezésben – meghatározott mechanizmusokat.
- (19) A tengeri területrendezés legfőbb célja a fenntartható fejlődés előmozdítása, a tengeri térség különböző tengeri célokra történő felhasználásának beazonosítása, valamint a tengeri területek területhasználatának és az ezekkel kapcsolatos konfliktusoknak a kezelése. Célja továbbá a többcélú felhasználási módok beazonosítása és ösztönzése a vonatkozó nemzeti szakpolitikákkal és jogszabályokkal összhangban. E cél eléréséhez a tagállamoknak legalább azt kell biztosítaniuk, hogy a tervezési folyamat vagy folyamatok átfogó tervezést eredményeznek, amely azonosítja a tengeri térség felhasználásának módjait és figyelembe veszi az éghajlatváltozással összefüggő hosszú távú változásokat.
- (20) A tagállamok feladata, hogy egyeztessék és összehangolják terveiket a többi érintett tagállammal és együttműködjenek az érintett tengeri régióban a harmadik országok hatóságaival, összhangban a szóban forgó tagállamok és a harmadik országok uniós vagy nemzetközi jogból fakadó jogaival és kötelezettségeivel. A tagállamok közötti és a szomszédos harmadik országokkal folytatott határokon átnyúló hatékony együttműködéshez szükséges, hogy minden tagállamban azonosítsák az illetékes hatóságokat. A tagállamoknak ezért ki kell jelölniük az ezen irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat. Tekintettel a tengeri régiók, alrégiók és tengerparti övezetek közötti különbségekre, ezen irányelv keretein belül nem helyénvaló részletesen előírni az együttműködési mechanizmus formáját.
- (21) A tengeri területek irányítása komplex feladat, amelyben részt vesznek a különféle szintű hatóságok, a gazdasági szereplők és egyéb érdekelték. A vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban és a fenntartható fejlődés hatékony előmozdítása érdekében elengedhetetlenül fontos az érdekelttekkel, a hatóságokkal és a nyilvánossággal való konzultáció az ezen irányelv szerinti tengeri területrendezési tervek előkészítésének megfelelő fázisában. A nyilvános konzultációval kapcsolatos rendelkezéseke jó példát kínál a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének (2) bekezdése.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010. szeptember 1-jei 2010/477/EU határozata a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról (HL L 232., 2010.9.2., 14. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. május 26-i 2003/35/EK irányelve a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.).

- (22) Összefüggésben más vonatkozó uniós jogszabályok végrehajtására irányuló fellépéseikkel, a tagállamok a tengeri területrendezési tervek révén csökkenthetik adminisztratív terheiket és költségeiket. A tengeri területrendezési tervekben foglalt határidőket ezért, ahol lehet, össze kell hangolni a többi vonatkozó jogszabály menetrendjeivel, különös tekintettel: a 2009/28/EK irányelvre, amely előírja azt a célt, hogy a megújuló energia részaránya a teljes bruttó energiafogyasztásban 2020-ra legalább 20 % legyen, továbbá meghatározza az engedélyezés, a tanúsítás és a tervezési folyamatok koordinációját, ideértve a területrendezést is, mint az Unió megújuló forrásokból származó energiával kapcsolatos célkitűzései eléréséhez valófontos hozzájárulást; a 2008/56/EK irányelvre és a 2010/477/EU határozat melléklete A. részének 6. pontjára, amelyek a tagállamokat a tengeri környezet jó állapotának 2020-ig történő eléréséhez vagy fenntartásához szükséges intézkedések megtételére kötelezik, és a tengeri területrendezést olyan eszköznek tekintik, amely támogatja a jó környezeti állapot eléréséhez szükséges emberi tevékenységek irányításának ökoszisztéma-alapú megközelítését; a 884/2004/EK határozatra, amely a transzeurópai közlekedési hálózat 2020-ig való megvalósítását írja elő az európai szárazföldi, tengeri és légi közlekedési infrastruktúra-hálózat integrációja révén.
- (23) A 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ a környezeti megfontolások tervek és programok kidolgozása és elfogadása során történő figyelembevételének fontos eszközeként környezeti vizsgálatot vezet be. Ahol a tengeri területrendezési tervek valószínűleg jelentős hatással vannak a környezetre, ott alkalmazásra kerül a 2001/42/EK irányelv. Amennyiben a tengeri területrendezési tervek a Natura 2000 területekre is kiterjednek, a szóban forgó környezeti vizsgálatot – a párhuzamosságok elkerülése érdekében – össze lehet kapcsolni a 92/43/EGK irányelv 6. cikkének előírásaival.
- (24) Annak biztosítására, hogy a tengeri területrendezési tervek megbízható adatokon alapulnak, továbbá hogy a járulékos adminisztratív terhek csökkenjenek, fontos, hogy a tagállamok a rendelkezésre álló legjobb minőségű adatokat és információkat használják azáltal, hogy ösztönzik az érdekelt feleket az információk megosztására, és azáltal, hogy az adatgyűjtésre meglévő, például „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” kezdeményezés és a 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ keretében kifejlesztett eszközöket alkalmazzák.
- (25) A tagállamoknak a tengeri területrendezési terveknek és azok minden frissített változatának a másolatát meg kell küldeniük a Bizottság számára, hogy az irányelv végrehajtását nyomon követhesse. A Bizottságnak a tagállamok által rendelkezésre bocsátott információk, valamint az uniós jogszabályok alapján rendelkezésre álló meglévő információk figyelembevételével tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ezen irányelv végrehajtása terén elért eredményekről.
- (26) Ezen irányelv időben történő átültetése rendkívül fontos, mivel az Unió számos olyan, 2020-ig végrehajtandó szakpolitikai kezdeményezést fogadott el, amelyek támogatására és kiegészítésére ez az irányelv hivatott.
- (27) A tengerparttal nem rendelkező tagállamok számára aránytalan és szükségtelen kötelezettség lenne az, ha nekik is át kellene ültetniük és végre kellene hajtaniuk ezen irányelvet. Ezért ezeket a tagállamokat mentesíteni kell az ezen irányelv átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettség alól,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv létrehozza a tengeri gazdaságok fenntartható növekedésének, a tengeri területek fenntartható fejlődésének és a tengeri erőforrások fenntartható használatának előmozdítását célzó tengeri területrendezés keretét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. június 27-i 2001/42/EK irányelve bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. március 14-i 2007/2/EK irányelve az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

(2) Az Unió integrált tengerpolitikáján belül ez a keret lehetővé teszi a tengeri területrendezés tagállamok általi – a szárazföld-tenger kölcsönhatásokra és a határokon átnyúló fokozott együttműködésre figyelemmel történő – kialakítását és végrehajtását az 5. cikkben meghatározott célokhoz való hozzájárulás érdekében, az UNCLOS megfelelő rendelkezéseivel összhangban.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv a tagállamok tengervizeire alkalmazandó, egyéb uniós jogszabályok sérelme nélkül. Nem alkalmazandó a tagállamok város- és területrendezési terveinek hatálya alá tartozó parti tengervizekre vagy azok részeire, amennyiben ez szerepel a tengeri területrendezési tervekben.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a kizárólag védelmi és nemzetbiztonsági célú tevékenységekre.

(3) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy tengervizeik tekintetében kialakítsák és meghatározzák tengeri területrendezési terveik hatályát és tartalmát. Az irányelv nem alkalmazandó a város- és területrendezésre.

(4) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a tengervizekkel kapcsolatos azon szuverén jogait és joghatóságát, amelyek a vonatkozó nemzetközi jogból, különösen az UNCLOS-ból erednek. Ezen irányelv alkalmazása nem befolyásolja különösen a tengeri határok tagállamok általi, az UNCLOS megfelelő rendelkezései szerinti kijelölését és körülhatárolását.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „integrált tengerpolitika”: olyan uniós politika, amelynek célja – koherens tengerügyi vonatkozású szakpolitikák és ez irányú nemzetközi együttműködés révén – a tagállamok, nevezetesen az Unió szigetei, part menti és legkülső régiói, valamint a tengeri ágazat fenntartható fejlődésének, gazdasági növekedésének és társadalmi kohéziójának maximalizálására irányuló, összehangolt és koherens döntéshozatal előmozdítása;
2. „tengeri területrendezés”: az a folyamat, amelynek során az érintett tagállami hatóságok – ökológiai, gazdasági és társadalmi célkitűzések elérése érdekében – elemzik és megszervezik a tengeri területeken folytatott emberi tevékenységeket.
3. „tengeri régió”: a 2008/56/EK irányelv 4. cikkében említett tengeri régió;
4. „tengervizek”: a 2008/56/EK irányelv 3. cikke 1. pontjának a) alpontjában meghatározott vízterület, tengerfenék és altalaj, valamint a 2000/60/EK irányelv 2. cikke (7) bekezdésében meghatározott parti tengervizek és az azokhoz tartozó tengerfenék és altalaj.

II. FEJEZET

TENGERI TERÜLETRENDEZÉS

4. cikk

A tengeri területrendezés kialakítása és végrehajtása

(1) Minden egyes tagállam kialakítja és végrehajtja a tengeri területrendezést.

(2) Ennek során a tagállamok figyelembe veszik a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat.

(3) Az ennek alapján létrejövő tervet vagy terveket a tagállamok által meghatározott intézményi és kormányzati szinteknek megfelelően kell dolgozzák ki és készítik el. Ez az irányelv nem sérti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy kialakítsák és meghatározzák ez említett terv vagy tervek formáját és tartalmát.

(4) A tengeri területrendezés arra irányul, hogy elősegítse az 5. cikkben felsorolt célokat, és megfelel a 6. és 8. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) A tengeri területrendezés kidolgozásakor a tagállamok kellő figyelmet fordítanak a tengeri régiókra, az érintett aktuális és jövőbeli tevékenységekre és felhasználási módokra és ezek környezetre gyakorolt hatásaira, továbbá a természeti erőforrásokra, és figyelembe veszik a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat is.

(6) A tagállamok beépíthetik azokat a meglévő nemzeti szakpolitikákat, rendelkezéseket és mechanizmusokat, illetve építhetnek azokra, amelyeket ezen irányelv hatálybalépése előtt hoztak létre, amennyiben azok megfelelnek ezen irányelv követelményeinek.

5. cikk

A tengeri területrendezés célkitűzései

(1) A tengeri területrendezés kidolgozása és végrehajtása során a tagállamok mérlegelik a gazdasági, társadalmi és környezeti aspektusokat, a tengeri ágazat fenntartható fejlődésének és növekedésének ökoszisztéma alapú megközelítés alkalmazása általi előmozdítása és a kapcsolódó tevékenységek és felhasználási módok együttélésének megkönnyítése érdekében.

(2) Tengeri területrendezési terveik révén a tagállamok a tengeri energiaágazatok, a tengeri közlekedés és a halászati és akvakultúra-ágazatok fenntartható fejlődéséhez való hozzájárulásra, valamint a környezeti állagmegóvás, a környezetvédelem és a környezeti állapotjavulás előmozdítására törekednek, ideértve a környezet éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességének javítását is. A tagállamok kitűzhetnek ezek mellett egyéb célokat, például a fenntartható idegenforgalom és a fenntartható nyersanyag-kitermelés előmozdítását is.

(3) Ezen irányelv nem sérti a tagállamok annak meghatározására vonatkozó hatáskörét, hogy a különböző célok hogyan és milyen súllyal tükröződjének tengeri területrendezési tervükben vagy terveikben.

6. cikk

A tengeri területrendezésre vonatkozó minimumkövetelmények

(1) A tagállamok eljárási lépéseket dolgoznak ki az 5. cikkben felsorolt célok előmozdítása érdekében, figyelembe véve a tengervizekben végzett érintett tevékenységeket és a tengervizek felhasználási módjait.

(2) Ennek során a tagállamok:

a) figyelembe veszik a szárazföld-tenger kölcsönhatásokat;

b) figyelembe vesznek környezeti, gazdasági és társadalmi, valamint biztonsági szempontokat;

c) törekszenek a tengeri területrendezés és az ennek nyomán létrejövő terv vagy tervek más folyamatokkal – például a integrált partiövezet-gazdálkodással vagy más, ezzel egyenértékű formális vagy informális gyakorlatokkal – való koherenciájának az előmozdítására;

d) a 9. cikkel összhangban biztosítják az érdekelt felek bevonását;

e) a 10. cikkel összhangban megszervezik a legjobb elérhető adatok felhasználását;

f) a 11. cikkel összhangban biztosítják a határokon átnyúló együttműködést a tagállamok között;

g) a 12. cikkel összhangban előmozdítják a harmadik országokkal való együttműködést.

- (3) A tengeri területrendezési terveket a tagállamok az általuk meghatározott módon legalább tízévente felülvizsgálják.

7. cikk

A szárazföld-tenger kölcsönhatások

- (1) A szárazföld-tenger kölcsönhatásoknak a 4. cikk (2) bekezdése szerinti figyelembevétele érdekében – amennyiben ez nem történik meg a tengeri területrendezési folyamat részeként – a tagállamok egyéb formális vagy informális folyamatokat is igénybe vehetnek, köztük például az integrált partiövezet-gazdálkodást. Ennek eredményét a tagállamok beépítik tengeri területrendezési terveikbe.
- (2) A 2. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül a tengeri területrendezés keretében a tagállamok az ennek nyomán létrejövő tengeri területrendezési terv vagy tervek más kapcsolódó folyamatokkal való összhangjára törekednek.

8. cikk

A tengeri területrendezési tervek kidolgozása

- (1) A tengeri területrendezés létrehozásakor és végrehajtásakor a tagállamok tengeri területrendezési terveket dolgoznak ki, amelyek meghatározzák a tengervizeiket érintő már folyamatban lévő vagy tervezett tevékenységek és felhasználási módok területi és időbeli eloszlását, az 5. cikkben foglalt célok előmozdítása érdekében.
- (2) Ennek során, továbbá a 2. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok figyelembe veszik a tevékenységek és felhasználási módok közötti, releváns kölcsönhatásokat. A tagállami hatáskörök sérelme nélkül, a lehetséges tevékenységek, felhasználási módok és érdekek magukban foglalhatják a következőket:

- akvakultúra-területek;
- halászati területek;
- az olaj, gáz és egyéb energiaforrások, ásványi anyagok és aggregátumok, feltárásához, kiaknázásához és kitermeléséhez, valamint megújuló forrásokból származó energia termeléséhez használt létesítmények és infrastruktúrák;
- tengeri közlekedési útvonalak és forgalom-áramlások;
- katonai kiképzési területek;
- természetvédelmi és a fajok védelmére szolgáló területek, valamint védett területek;
- nyersanyag-kitermelési területek;
- a tudományos kutatás;
- tengeralatti kábel- és csővezeték útvonalak;
- idegenforgalom;
- víz alatti kulturális örökség.

9. cikk

Nyilvános részvétel

- (1) A tagállamok az összes érintett fél tájékoztatása, valamint a megfelelő érdekeltekkel, hatóságokkal és az érintett lakossággal folytatott konzultáció révén megteremtik a nyilvános részvétel lehetőségét a tengeri területrendezési tervek kidolgozásának korai szakaszában, az uniós jogszabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

(2) A tagállamok azt is biztosítják, hogy a megfelelő érdekelt felek és hatóságok, valamint az érintett lakosság hozzáférjenek a véglegesített tervekhez.

10. cikk

Az adatok felhasználása és megosztása

(1) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a tengeri területrendezési tervek elkészítéséhez a legjobb rendelkezésre álló adatokat használják fel, és meghatározzák az információmegosztás módját.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatok magukban foglalhatják többek között a következőket:

a) környezeti, társadalmi és gazdasági adatok, melyeket a 8. cikkben említett tevékenységekre vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban gyűjtöttek;

b) a tengervizekre vonatkozó tengeri fizikai adatok.

(3) Az (1) bekezdés végrehajtása során a tagállamok alkalmazzák a megfelelő eszközöket, ideértve az Unió integrált tengerpolitikája és a más kapcsolódó – például a 2007/2/EK irányelvben említett – uniós szakpolitikák keretében már rendelkezésre álló eszközöket is.

11. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tervezési és irányítási folyamat részeként a tengervizekkel határos tagállamok együttműködnek egymással annak érdekében, hogy a tengeri területrendezési tervek az érintett tengeri régió egészében koherensek és összehangoltak legyenek. Az ilyen együttműködés során figyelembe veszik különösen a transznacionális jellegű kérdéseket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti együttműködést a következők keretében kell megvalósítani:

a) meglévő regionális intézményi együttműködési struktúrák, mint például a regionális tengeri egyezmények; és/vagy

b) a tagállamok illetékes hatóságainak hálózatai vagy struktúrái; és/vagy

c) bármely más módszer, amely eleget tesz az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek, például a tengermedencékre vonatkozó stratégiák keretében.

12. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

A tagállamok lehetőség szerint törekednek arra, hogy a nemzetközi joggal és egyezményekkel összhangban együttműködjenek az adott tengeri régióban lévő harmadik országokkal a tengeri területrendezéssel kapcsolatos tevékenységeik során, például a meglévő nemzetközi fórumok igénybevételével vagy regionális intézményi együttműködés révén.

III. FEJEZET

VÉGREHAJTÁS

13. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) Minden tagállam kijelöli az ezen irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot vagy illetékes hatóságokat.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak a kijelölt illetékes hatóságok listáját és az ezen irányelv mellékletében felsorolt adatokat.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött adatokban bekövetkezett bármilyen változásról, a változás érvénybelépésétől számított hat hónapon belül.

14. cikk

Nyomon követés és jelentéstétel

(1) A tagállamok a tengeri területrendezési terveket és azok minden későbbi frissített változatát – ideértve a jelen irányelv végrehajtására vonatkozó magyarázatot tartalmazó, már meglévő anyagokat is – a közzétételt követő három hónapon belül megküldik a Bizottságnak és a többi érintett tagállamnak.

(2) A Bizottság legkésőbb a tengeri területrendezési tervek kidolgozására előírt határidőtől számított egy éven belül – és ezt követően négyévente – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az elért eredményekről, amelyben ismerteti az ezen irányelv végrehajtása terén tett előrehaladást.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. szeptember 18-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A 13. cikk (1) bekezdésében említett hatóságot 2016. szeptember 18-ig kell kijelölni.

(3) A 4. cikkben említett tengeri területrendezési terveket minél előbb, de legkésőbb 2021. március 31-ig ki kell dolgozni.

(4) Ezen irányelv átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettség nem vonatkozik a tengerparttal nem rendelkező tagállamokra.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

17. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

S. GOZI

MELLÉKLET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK

- (1) Az illetékes hatóság vagy hatóságok neve és címe – a meghatározott illetékes hatóság vagy hatóságok hivatalos megnevezése és címe.
 - (2) Az illetékes hatóság vagy hatóságok jogállása – az illetékes hatóság vagy hatóságok jogállásának rövid ismertetése.
 - (3) Feladatok – az illetékes hatóság vagy hatóságok jogi és közigazgatási feladatainak rövid leírása, valamint a hatóság vagy hatóságok szerepe az érintett tengervizek vonatkozásában.
 - (4) Tagság – ahol az illetékes hatóság vagy hatóságok felelősek más illetékes hatóságok munkájának összehangolásáért, ezek felsorolása az összehangolást biztosító intézményi kapcsolatok összefoglalásával.
 - (5) Regionális szintű koordináció – azon tagállamok közötti koordinációt biztosító mechanizmusok összegzése, amelyek tengervizei ezen irányelv hatálya alá tartoznak és ugyanazon tengeri régió vagy alrégió részét képezik.
-